

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie z wniosku **R. B.**

o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2019 r.

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2019 r., IV KO 108/19 o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2000 r., sygn. akt III K [...], Sąd Okręgowy w K. uznał oskarżonego R. B. za winnego popełnienia przestępstw z art. 278 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. i art. 224 § 1 k.k., za które wymierzył mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 7 grudnia 2000 r., sygn. akt II AKa (...), po rozpoznaniu apelacji zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W dniu 2 września 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego zatytułowane „wniosek”, w którym wniósł o wyznaczenie obrońcy z urzędu w postępowaniu wznowieniowym. Zarówno w tym piśmie, jak i piśmie złożonym

w dniu 14 października 2019 r., skazany zamieścił obszerne wywody, które w jego ocenie mają uzasadniać potrzebę wznowienia postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 grudnia 2000 sygn. akt II AKa (...).

Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 14 listopada 2019 r., IV KO 108/19 odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany. Obszerne uzasadnienie środka zaskarżenia upoważnia do przyjęcia, że – w ocenie skazanego – aktualna pozostaje potrzeba wznowienia postępowania sądowego oraz wyznaczenia mu obrońcy z urzędu. Skazany wskazał, iż decyzja Sądu Najwyższego została wydana przedwcześnie. W razie zajęcia przez Sąd Najwyższy - działający jako sąd odwoławczy innego stanowiska, wnosi o merytoryczne rozpoznanie pism z dnia 25.11.2019 r., 14.10.2019 r. oraz 2.09.2019 r. Skazany podkreślił, że jest niewinny i w jego przekonaniu „istnieje prawdopodobieństwo graniczące z pewnością, że zostanie wydane orzeczenie uniewinniające”, albowiem „ujawnione okoliczności wskazują, że skazanie jest oparte o brak dostatecznych podstaw”. W przekonaniu skarżącego, w postępowaniu naruszono jego swobodę wypowiedzi, a takie działanie nie może stanowić podstawy do ferowania ocen, ustaleń i rozstrzygnięcia Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny ma miejsce w sytuacji, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

Wydając zaskarżone postanowienie Sąd Najwyższy zasadnie odwołał się do dyspozycji art. 545 § 3 k.p.k., zasadnie przyjmując, że oczywista bezzasadność wniosku skazanego R.B. wynika z odwołania się w tym wniosku do okoliczności,

które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania. Trafnie Sąd Najwyższy dostrzegł, iż kwestia istnienia podstaw do wznowienia postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 grudnia 2000 r., sygn. akt II AKa (...), była już badana we właściwym trybie kilkukrotnie (IV KO 3/16, IV KO 23/17, IV KO 29/18, IV KO 4/19). Ponadto Sąd Najwyższy trzykrotnie wyznaczał wnioskodawcy obrońcę z urzędu celem sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania lub poinformowania sądu o niestwierdzeniu podstaw do jej wniesienia. Ostatnie zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie, poprzedzone opinią obrońcy o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia wniosku o wznowienie postępowania, zostało wydane w dniu 10 lipca 2019 r.

Okoliczności te upoważniały Sąd Najwyższy orzekający w dniu 14 listopada 2019 r. do odmowy przyjęcia tego wniosku na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., jako oczywiście bezzasadnego. Skarżący w zażaleniu nie sformułował konkretnych zarzutów świadczących o nietrafności tego postanowienia. Nie wskazał również żadnych nowych, nierozważanych wcześniej okoliczności mogących stanowić przesłankę do wznowienia postępowania. W tych kategoriach nie mieści się wyłącznie subiektywne przekonanie strony o nietrafności skazania.

Zażalenie przewidziane w art. 545 § 3 zdanie drugie k.p.k. nie jest środkiem służącym do uzupełniania złożonego w sprawie wniosku o wznowienie postępowania o nowe okoliczności, które nieznane były Sądowi Najwyższemu rozstrzygającemu o jego zasadności w I instancji. Kontrola rozstrzygnięcia, na które wniesiono zażalenie, nie polega na ponownym rozpatrzeniu wniosku, lecz na sprawdzeniu, czy zasadnie, zgodnie z prawem oceniono, że wniosek o takiej, a nie innej treści powinien zostać uznany za bezzasadny w stopniu oczywistym. Możliwość podnoszenia dodatkowych argumentów dopiero na etapie postępowania odwoławczego oznaczałaby zaprzeczenie funkcji kontrolnej Sądu Najwyższego orzekającego jako sąd drugiej instancji, który byłby podmiotem ponownie oceniającym sam wniosek, a nie sposób jego rozstrzygnięcia w pierwszej instancji (zob. postanowienie SN z dnia 26 września 2018 r., IV KO 119/17).

Ponieważ zaskarżone postanowienie Sądu Najwyższego jest w pełni zasadne, jako takie należało je utrzymać w mocy.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.